

AKADEMIA TEATRALNA

TEATR COLLEGIUM NOBILIUM

wg Na dnie
Maksyma Gorkiego

przerwana pieśń

Dyplom studentów IV roku Wydziału Aktorskiego

premiera 27 listopada 2004

Przerwana pieśń

wg *Na dnię*

Maksyma Gorkiego

w przekładzie *Anny Kamieńskiej i Jana Śpiewaka*

opracowanie tekstu i reżyseria: **Wiesław Komasa**

scenografia: **Monika Jagoda** (dyplom ASP)

muzyka: **Jan A.P. Kaczmarek**

asystenci reżysera: **Karolina Kolendowicz, Tomasz Gęsikowski**

praca nad słowem: **Katarzyna Skarżanka**

obsada:

Michał Iwanow Kostylew – **Maciej Więckowski**

Wasilisa Karpowna – **Anna Buczek**

Natasza – **Katarzyna Stanisławska**

Andriej Mitrycz-Kleszcz – **Piotr Bajtlik**

Anna – **Marta Chodorowska**

Waśka Piepieł – **Wojciech Czerwiński**

Nastia – **Maria Czykwin**

Satin – **Tomasz Korczyk**

Aktor – **Filip Bobek**

Baron – **Sebastian Świerszcz**

Łuka – **Sebastian Skoczeń**

Aloszka – **Jacek Zawada**

Przyerwana pieśń, według *Na dnię* Maksyma Gorkiego jest spektaklem, którego bohaterowie szukają odpowiedzi na podstawowe pytania w życiu: o Boga, Wiarę, Prawdę, Cierpienie, Sumienie, Sens.

Spektakl dyplomowy dedykuję Panu Prof. Jerzemu Nowosielskiemu.
Wiesław Komasa

Spektakl dyplomowy przygotowany we współpracy z Rzymskokatolicką Parafią p.w. Błogosławionego Edwarda Detkensa „Podziemie Kamedulskie”

Podziękowania dla Ks. Wojciecha Drozdowicza

Przyerwana pieśń – spektakl dyplomowy IV roku Wydziału Aktorskiego – jest wynikiem pracy warsztatowej, której celem było poszukiwanie, poprzez dramat Gorkiego, najważniejszych problemów, postawienie fundamentalnych pytań. Tak powstał scenariusz, którego głównym tematem jest dramat jednostki; spektakl zaś staje się instrumentem odświeżania jej najgłębszych emocji.

Ukazujemy człowieka chorego na niemoc woli istnienia, postawionego w tragicznej perspektywie trwania; życie stało się tu poczekalnią, a cel oczekiwania nie jest znany. Ukazujemy „dno ludzkie” – osób zamkniętych w ciasnej przestrzeni, zagubionych i nieprzystosowanych. Każda z nich jest zdolna do „porywów duszy”, w każdej tli się jeszcze „pieśń życia” – nadzieja, ale też wszystkie niezdolne są do połączenia się w niej, do współistnienia. *Przerwana pieśń* to metafora życia skazanego na samotność.

Zarazem chcemy opowiedzieć o współczesnym „Każdym”, który buntuje się i wiezie spór z Bogiem, poszukując jednak celu, a przynajmniej – nadziei.

Bez jaskrawych uwspółcześnień, odarty ze społeczno-politycznych konotacji, dramat Gorkiego okazał się tekstem dzisiejszym, dotyczącym tego, co dotyczy każdego z nas: naszych lęków, słabości i pragnień.

Karolina Kolendowicz

Czas na Gorkiego?

George Bernard Shaw napisał kiedyś, że jedną z zasług Czechowa było poddanie krytyce komunikacji kolejowej w dawnej Rosji. Trzy córki zmarłego pułkownika mówią bez przerwy, że chcą koniecznie jechać do Moskwy – i nic im z tego nie wychodzi. U nas na wyspach – powiada – wystarczy w tym celu wsiąść do pociągu.

Maksym Gorki ma w tej chwili w Polsce też nie najlepszą opinię. Gorszą nawet niż kiedyś Czechow: surowi moraliści umieszczają go w piekle literackim, łagodniejsi krytycy radzi go trzymać przynajmniej w czyścicu. Zwiastun rewolucji, beneficjent przewrotu bolszewickiego, praojciec socrealizmu, autor hasła: człowiek – to brzmi dumnie.

Kiedy wydał w 1898 roku dwutomowy zbiór opowiadań (miał wtedy lat trzydzieści) stał się z dnia na dzień jednym z najbardziej popularnych pisarzy w Rosji, wkrótce także w Europie. W latach do 1904 roku historycy doliczyli się w samej Rosji 1860 publikacji na jego temat. Nikt – pisano – nie zdobył takiej popularności, ani Turgieniew, ani Lew Tołstoj z czasów *Wojny i pokoju*, ani Dostojewski. Samouk znad Wołgi, człowiek z najgłębszych dołów społecznych, imający się dotąd dziesiątków najprymitywniejszych sposobów zarobkowania, niedoszły samobójca, mieszkaniec domów noclegowych dla bezdomnych zawędrował z miejsca na szczyty życia literackiego. Wielokrotny emigrant polityczny, twórca popularnych serii wydawniczych, mentor kilku pokoleń młodych pisarzy, o którym się mówi, że bez znajomości jego pisar-

stwa nieposób zrozumieć Rosję z przełomu wieków. Protestował (publikacja *Nie wolno milczeć!*) przeciwko zapowiadanemu przewrotowi bolszewickiemu w 1917 roku, który pogrzebie idee socjalizmu i spowoduje krwawą łaźnię. W najtrudniejszych dla niego chwilach chcieli go zmusić do milczenia rewolucyoniści, z którymi był związany, za przekupnego zdracę uznali go przyjaciele – pisarze, uchodzący ze sterroryzowanej Rosji.

Chyba już czas, żebyśmy czrewidowali nasze polskie przesady na temat tego pisarza o powikłanych kolejach życia, próżnego i arcymądrego, utalentowanego i politycznie poplątanego, oszukiwanego i błędzącego – ale jednego z największych wśród piszących Rosjan pierwszej połowy ubiegłego wieku. Trzeba tu dwóch rzeczy: czytać jego dzieła (nie każde jest skarbem), grać jego teksty dra-

matyczne, aby sprawdzić, czy pytania które stawia trafiają do naszej wrażliwości i dzisiejszych doświadczeń.

Ciekaw jestem tych ćwiczeń z Gorkiego, których podjęła się młodzież aktorska naszej Akademii. Dla porządku informuję: *Na dnie* po raz pierwszy zostało zagrane 18 grudnia 1902 roku w Moskwie, w Teatrze Artystycznym Stanisławskiego i Niemirowicza-Danczenki. Sam autor w 1903 roku na pytanie dziennikarza *Petersburskich Nowości* o co tu chodzi, odpowiedział:

„Główny problem, który zamierzałem postawić to pytanie: co jest ważniejsze, prawda czy współczucie.”

Urodził się jako Aleksiej Pieszkow w 1868 roku w Niżnym Nowogrodzie, zmarł w niejasnych do dzisiaj okolicznościach w czerwcu 1936 roku w Gorkach pod Moskwą.

Jerzy Koenig

produkcja

Kierownik produkcji
Grażyna Kuryłowicz

Światło

Ryszard Runo

Dźwięk

Zbigniew Rokita

Obsługa sceny:

Piotr Nowak, Paweł Nowak

Pracownia stolarska

Tadeusz Giller

Pracownia tapicerska

Marian Kluczyk

Pracownia kostiumów

Studium Techniki Teatralnej

pod kierunkiem

Jolanty Szymańskiej-Petrykowskiej

Promocja i kontakty z mediami

Magdalena Koszalińska

Anna Galas

Opracowanie graficzne plakatu i programu

Marcin Józef Lachowski

dypłomy

TEATR

Ślub

Witolda Gombrowicza
reżyseria **Waldemar Śmigasiewicz**
premiera **27 września 2004**

Akademia Teatralna Teatr Collegium Nobilium

Przerwana pieśń

wg *Na dnię* Maksyma Gorkiego
reżyseria **Wiesław Komasa**
premiera **27 listopada 2004**

Podziemia Kościoła Kamedułów na Bielanych,
ul. Dewajtis 3

w przygotowaniu

Generacja

na podstawie polskiej dramaturgii współczesnej
reżyseria **Piotr Łazarkiewicz**
premiera **28 stycznia 2005**

Akademia Teatralna Teatr Collegium Nobilium

Akademia

Teatralna

TEATR

COLLEGIUM

NOBILIUM

SALA

im. J. KREZMARA

ul. Miodowa 22/24

Rezerwacja:

pon.-pt. 9⁰⁰ – 15⁰⁰

tel. **635 74 13**

Kasa czynna

w dni spektakli od 17⁰⁰

tel. **635 74 13;**

831 02 16 w. 137

www.at.edu.pl